

Pergolesi celý život zápasil s chatrným zdravím. Onemocněl tuberkolozou a jeho stav se rapidně zhoršoval. Posledním velkým úspěchem byla hudební komedie *Il Flaminio* (Neapol, 1735). V r. 1736 se uchýlil do františkánského kláštera v Puzzuoli, kde prakticky na smrtelném loži zkomponoval kantátu *Orfeo*, *Salve regina* pro soprán a své vrcholné dílo *Stabat mater*.

Stabat mater objednálo u Pergolesiho za předem vyplacených 10 dukátů bratrství *Cavalieri della Vergine de' Dolori*, Pergolesiho skladba měla pravděpodobně nahradit ani ne o dvacet let starší *Stabat mater* Alessandra Scarlattiho, které patrně již neodpovídalo módnímu vkusu členů kongregace. Opis díla dostalo bratrství, originál daroval Pergolesi krátce před smrtí neapolskému dvornímu kapelníkovi Giuseppovi de Majo. Pergolesi zemřel v Puzzuoli 16. března 1736 ve věku 26 let a za jeho pohřeb muselo být zapláceno 11 dukátů. Honorář tedy nestačil ani na tento poslední výdaj.

Dílo se stalo tak populárním, že bylo různě upravováno řadou skladatelů, mimo jiné i J. S. Bachem, který je použil pro svůj žalm „Tilge, Höchster, meine Sünden“, BWV 1083.

Po Pergolesiho smrti se rychle šířila jeho sláva. Kočovní skupiny hrály jeho komedie, čtyři z kantát se dočkaly okamžitého vydání a rovněž duchovní hudba byla velice rozšířena, zejména v chrámech Itálie a Francie. To uvedlo do života řadu napodobovatelů, kteří šířili svá díla pod Pergolesiho jménem.

Římskokatolická farnost Nanebevzetí Panny Marie
v **Bučovicích**

a ansámbl staré hudby

Musicorum Aurum

pořádají

STABAT MATER

Giovanni Battista PERGOLESI (1710–1736)

Neděle 5. 11.2017 v 16:00 hodin v kostele Nanebevzetí

Panny Marie v Bučovicích

1) Stabat Mater dolorosa iuxta crucem lacrimosa dum pendebat Filius.	Fac me vere tecum flere Crucifixum condolere donec ego vixero.	Vedle kříže matka stála, hořké slzy prolévala, neboť na něm visel syn.	Dej mi s tebou zaplakat, s ukřižovaným bolest znát, dokud tady budu žít.
2) Cuius animam gementem contristatam et dolentem pertransivit gladius.	Iuxta crucem tecum stare te libenter sociare in planctu desidero.	Její duši zarmoucenou, nářku plnou, utrápenou, pronikl meč bolesti.	Vedle kříže s tebou stát, k tvému nářku se přidat, po tom toužím nejvíce.
3) O quam tristis et afflicta fuit illa benedicta Mater unigeniti.	Virgo virginum praeclara mihi iam non sis amara fac me tecum plangere.	Ó, jak smutná, otřesená, byla ona požehnaná Matka syna Božího.	Panno panen přeslavná, buď mi vždy nakloněna, nech mě s tebou naříkat.
4) Quae moerebat et dolebat pia Mater, cum videbat Nati poenas inclyti.	10) Fac, ut portem Christi mortem passionis fac consortem et plagas recolare.	Co cítila, jak trpěla Svatá matka, když viděla rány syna slavného.	Dej, ať s tebou smrt Kristovu znovu na sobě nést mohu, rány jeho prožívat.
5) Quis est homo, qui non fleret Christi Matrem si videret in tanto supplicio?	Fac me plagis vulnerati Cruce hac inebriari ob amorem Filii.	Kde je člověk, jenž zadrží pláč, když vidí matku Boží v takovém ponížení?	Bolest jeho, utrpení, dej i křížem opojení, až do krve zraněn být.
Quis non posset contristari Piam Matrem contemplari dolentem cum Filio?	11) Inflammantus et accensus per te, Virgo, sim defensus in die iudicii.	Kdo nechápe její smutek, necítí, co matka Krista trpí spolu se synem?	Plameny týrán a ohněm tebou Panno, ať jsem chráněn v onen hrozný soudu den.
Pro peccatis suae gentis vidit Iesum in tormentis et flagellis subditum.	Fac me Cruce custodiri morte Christi praemuniri confoveri gratia.	Hle, pro hříchy lidstva všeho vidí v mukách syna svého, jak je krutě bičován.	Kéž jsem vždy ochráněn křížem, jak hradbou obklopen Kristem a podpírán milostí.
6) Vidit suum dulcem Natum morientem, desolatum dum emittit spiritum.	12) Quando corpus morietur fac, ut animae donetur Paradisi gloria. Amen.	Vidí svoje drahé dítě v umírání opuštěné, když vydechne naposled.	Po smrti pak mého těla dopřej, aby duše směla vejít v ráje království. Amen.
7) Eia Mater, fons amoris me sentire vim doloris fac, ut tecum lugeam.		Ejhle matko, lásky zdroji, dej mi cítit bolest svoji, dej mi s tebou prožít žal.	
8) Fac, ut ardeat cor meum in amando Christum Deum ut sibi complaceam.		Dej, ať srdce moje hoří láskou ke Kristu a k Bohu, abych se mu podobal.	
9) Sancta Mater, istud agas Crucifixi fige plagas cordi meo valide. Tui Nati vulnerati tam dignati pro me pati poenas mecum divide.		Svatá matko, rány svého Syna ukřižovaného pevně vbij do srdce mého. Tvého syna zraněného, i pro mě umučěného rány se mnou rozděluj.	

Musicorum Aurum:

Vojtěch PELKA – kontratenor
Denisa MÍČOVÁ – mezzosoprán
Miroslav KŘIVÁNEK – I. housle
Marie BUDIŠOVÁ – II. housle
Andrea KOUŘILOVÁ – viola
Lucie KALIVODOVÁ – violoncello
Radana BELÁKOVÁ – cembalo
Anna VAVRUŠOVÁ – soprán
Dita ROZUMKOVÁ – soprán
Zuzana KOCURKOVÁ – alt
Vendula MOŽÍŠOVÁ - alt